

ನಿಲ್ವ ನೀ ನಿಲ್ವ ನೀ ನೀಕವೇಣೆ

ಕೂದಲುದುರುವ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದವರೇ ಬಲ್ಲರು. ತಲೆ ಬೋಳಾದವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿದ್ದ ಕೇಶರಾಶಿಯ ನೆನಪುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದಹಾಗೆ, ಉದರ ವೈರಾಗ್ಯ, ಪ್ರಸವ ವೈರಾಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಶಾಸನ ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ 'ಕೇಶ ವೈರಾಗ್ಯ'ವನ್ನು ಯಾಕೆ ಸೇರಿಸಬಾರದು?

■ ಲತಾ ಹೆಗಡೆ

ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಅತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಂ! ಆಗ ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನವರಾದರೆ ಅಕ್ಕ ಎಂದೂ ಉಳಿದವರಿಗಾದರೆ ವಯೋಮಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅತ್ತೆ, ಮಾಮಿ, ಅಜ್ಜಿ ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೀಗ ಅಕ್ಕ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಆಂಟಿಯೇ! ಬಿಡಿ, ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಅತ್ತೆ ವಿಷಯಕ್ಕೇ ಹಿಂದಿರುಗೋಣ, ಆ ಅತ್ತೆಗೋ ಇತ್ತು ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡೆರಡು ಉದ್ದದ ಜಡೆ! ಅವರ ಹಿಂದಿಂದ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಉದ್ದದ ಜಡೆಯನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಜೋಡು ಜಡೆಯ ಜಮುನೆ ಹೋದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಜಿಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಕುತೂಹಲದ ಕಿವಿಯೂ ನಮ್ಮದೇ.

'ಅವಳ ಕೂದ್ಲು ಎಷ್ಟು ಚೆಂದಕ್ಕಿದ್ದು ಅಲ್ಲಾ... ಮೊಳಕಾಲು ಮುಟ್ಟು ಕಾಣ್ತು' ಎನ್ನುವ ಅಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ 'ಮೊಳಕಾಲು ದಾಟಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲದಡ, ಅದಕ್ಕೇ ನೋಡು ಮೂವತ್ತು ದಾಟಿದ್ದೂ ಕೂಸಿಗಿನ್ನೂ ಮದ್ದೆ ಭಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲೆ' ಎಂಬ ಅಜ್ಜಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ - 'ಮೊಳಕಾಲು ದಾಟಿದ್ದಿಲ್ಲೆ ಕಾಣ್ತು,

ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬಂದಾಗ ಸರೀ ನೋಡವು' ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಅವುನಡ್ಡು.

ಕೆಟ್ಟ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾದ ನಾವು ಅವರ ಬರವನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು ಹಾಗೊಂದು ದಿನ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ, ಮೊಳಕಾಲು ದಾಟಿದೆ ಎಂದು ಖಾತರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಜಿ, ಅಮ್ಮನ ಕುತೂಹಲ ತಣಿಸಿದ್ದೆವು. ಕಾಕತಾಳೀಯವೆಂಬಂತೆ ಆ ಅತ್ತೆಯ ಮದುವೆ ಕೂಡ ತಡವಾಗಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಉದ್ದ ಜಡೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಹುವಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಕುರಿತ ಪಾಠವೂ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ತೃಜಿಸಿ ದಟ್ಟ ಕೇಶರಾಶಿಯಿಂದಲೇ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ವಿರಾಗಿಣಿಯಾಗಿ ಆರಾಧ್ಯದೈವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನರಸಿ ಹೋಗುವ ಪುಟವನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಿ ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ತೊರೆದದ್ದು, ವಿರಾಗಿಣಿಯಾದದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೋರದೇ ದಟ್ಟ ಕೇಶರಾಶಿಯನ್ನೇ ವಸನವಾಗಿಸಿದ್ದು ಕೌತುಕವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೇಶವನ್ನೂ ಅಂತೆಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗಾಗ ಹಗಲುಗನಸಲ್ಲಿ ತೇಲಿಲ್ಲುಂಟು.

ಲಲನೆಯರ ಬೆನ್ನಿನೆಡೆ ಹಾವಿನೋಲು ಜೋಲ್ಲ ಜಡೆ ಕಾಳಿಂದಿಯಂತಿಳಿದು, ಕೊರಳೆಡೆಗೆ ಕವಲೊಡೆದು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿದ ಜಡೆ! ಚೀಳ್ ಕೊಂಡಿಯಂಥ ಜಡೆ, ಮೋಟು ಜಡೆ, ಬೋಟು ಜಡೆ, ಚಿಕ್ಕವರ ಚಿನ್ನ ಜಡೆ!

-ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ